

Bild | Lisa Brunzell

Andreas Stefansson är även trummis i punkbandet *White City*. Namnet kommer från den högsta säkerhetsnivån i Kabul som FN utlyser.

– Jag tror på SAKs framtid i Afghanistan, säger Andreas Stefansson.

På väg hem efter

tio år i Afghanistan

Andreas Stefansson kom till Afghanistan för första gången år 2000. Han anlände under talibantiden och har sedan dess upplevt stora förändringar. Nu lämnar han landet efter tio år med tre år som landschef för SAK. I fortsättningen kommer han att arbeta som SAKs biståndssamordnare i Stockholm.

– Afghanistan fängslade mig direkt när jag kom hit första gången. Jag fascinerades av värmen hos människorna och av humorn, trots krig och svårmod. Det var en oerhört spännande utmaning. Och jag hyser fortfarande den största respekten och beundran för det afghanska folket och deras vilja att återuppbygga och utveckla landet.

Med sina 42 år, har han bott halva sitt liv utomlands. Andreas växte till stor del upp i Sri Lanka och Indien där hans föräldrar arbetade med socialt arbete för kyrkan. De svenska rötterna har han i Halland och sin universitetsexamen tog han i Lund. I hemmet fanns tidskriften Afghanistan-nytt framme. Andreas far var medlem i SAK och en gång när Andreas bläddrade i tidningen såg han en intressant annons, SAK sökte utvecklingsarbetare till Afghanistan.

– Det var mer att jämföra med en praktikantjänst. Jag flögs direkt upp till vårt dåvarande fältkontor i Faizabad och visste lite om vad jag konkret skulle göra. Jag fick känna mig fram och hitta min roll.

Andreas arbetade först utefter frontlinjen mellan talibanerna och den norra allian-

sen som behärskade området längst uppe i nordost. Det handlade om humanitärt arbete längs med gränsen, att besöka flyktingläger och säkra tillgången till vatten, sanitet, hälsovård och aktiviteter för barn.

– Vi koordinerade också stora vaccinationskampanjer på båda sidor fronten, något de stridande parterna respekterade genom att utlysa temporära vapenstillstånd under kampanjdagarna.

Inte samma säkerhetstänk som nu

– Vi hade inte samma säkerhetsregler då som nu. Ledningen visste nog inte alltid var jag befann mig och vilka krigsherrar vi träffade, säger Andreas och ler. Men det var en fantastisk tid. Jag bodde med tio afghanska kolleger. Det var utedass, fotogenlampor på kvällen och el-generator på dagen. Mejl fanns ju inte utan vi hade radiokommunikation.

– Jag imponerades direkt av vilken effekt SAK hade. Vilken nytta vi gjorde och jag kände att jag ville delta i att utveckla arbetet. Jag lärde mig oerhört mycket.

Efter drygt ett år som regionchef i Pul-i-Khumri lämnade Andreas landet 2003 för

Frida Engman
föreningshandläggare
Svenska Afghanistankommittén

Bilder | Privat

Andreas Stefansson på sina första resor till Afghanistan år 2000 och 2001.

att göra andra saker i Sverige och utomlands. Men 2006 erbjöds han jobbet som programchef i Kabul och kom tillbaka.

– Jag kunde inte motsä tjänsten. Det var egentligen ett jobb som jag drömde om redan under min första period här, säger Andreas.

Efter fyra år som programchef efterträdde han Anders Fänge som landschef och Andreas lämnar nu ett Kabul som han räknar som sitt hem.

– För tre till fyra år sedan hände något. Då började jag säga ”hem till Kabul” när jag var på besök i Sverige.

– Jag tror på SAKs framtid i Afghanistan. Jag har sett hur vi har gått ifrån att vara mer en humanitär organisation och leverantör av service, till att alltmer satsa på långsiktig utveckling och stärkandet av det lokala samhället. Vi har ett unikt förtroende hos lokalbefolkning och givarsamfund.

– Den nya strategiska planen som ska börja gälla nästa år kommer delvis att innebära ett nytt sätt att jobba. Vi blir mer in-

riktade på att arbeta mot byråd och lokala organisationer. Det gäller att stärka våra målgruppers kapacitet och röst, det civila samhället och demokratin.

– Men SAK står också inför utmaningar. För en organisation med traditioner och en lång historia, gäller det att inte bara blicka tillbaks utan också tänka i nya banor. Dessutom att fortsätta att finna former för att verka i en osäker miljö.

– Det känns extra bra när jag ser alla unga afghanska medarbetare. De kommer att bli en del av både det nya Afghanistan och det framtida SAK. Trots säkerhetspolitiska problem och korruption, tror jag på en framtid för landet.

• Kommer du tillbaka?

– Mitt nya arbete på SAK i Stockholm kommer att innebära fortsatta resor till Afghanistan, men ja, jag tror att jag kommer att arbeta här igen! ■

Anders Rosén

Informationssamordnare, SAK, Kabul

Aven publicerad i
globalarkivet.se